

til at gøre det bedre, for starthjælpen er jo kun en billigelse på nogle områder, den sikrer jo ikke, at der er flere personaleressourcer.

Vi vil godt være med til at drøfte andre muligheder, men vi ser gerne, at starthjælpen hurtigst muligt bliver afskaffet, for vi tror ikke på, at den giver mere succes i forhold til integration eller til at komme på arbejdsmarkedet. Dermed siger jeg ikke, at alle skal op på højeste kontanthjælp. Vi siger netop, at vi skal røre ved deres kompetencer, at vi skal bidrage med at give dem noget uddannelse, at vi skal bidrage med at finde nogle job til dem.

Så er der den optimisme med at finde job. Når jeg kigger i »En ny chance til alle«, som regeringen har udgivet, taler man om 25.000 job over en lang årrække, og det er også lavkompetencejob. Så det kunne godt ske, at der var nogle muligheder, hvis de mennesker og de job bare er i samme geografiske område.

Jeg synes, at der er nogle udfordringer, vi skal snakke om her, men den udfordring bliver slået i stykker af, at starthjælpen åbenbart bliver en vortet for regeringen, hvad angår at snakke med os andre om andre forhold. Derfor er det sådan set også godt, at starthjælpen er et selvstændigt problem i dag, så vi har fået det afdækket, og vi har også fået afdækket regeringens manglende vilje til at se på det selvstændige element.

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Jeg var lidt glad for den bemærkning, som fru Karen J. Klint startede med, nemlig at de studerende jo har en mor, der fylder kummefryseren osv. osv. Er det nu også tilfældet hele vejen igennem?

Jeg synes faktisk, at det er en væsentlig debat at kigge på, når vi siger: Åh, det er så synd med starthjælpen, det er åh så forfærdeligt. Hele årsagen til, at starthjælpen blev indført, var, at det så kunne betale sig at arbejde, det kunne sågar betale sig blot at tage nogle timers arbejde, deltidjob, netop for at se det i et integrationsperspektiv. Der tror jeg at fru Karen J. Klint og jeg er enige, nemlig at det er vigtigt, at de kommer ud på arbejdsmarkedet. Så jeg tror, det er der, vi skal tale sammen.

Så tilbage til de studerende: Jeg tror ikke, at det er alle mødre, der står og fylder en kummefryser. Jeg kan i hvert fald konstatere, at jeg ikke gør det for mine børn, det må de klare selv. Jeg tror også, at der er mange andre mødre, der har den holdning. Men hvad er det, de studerende

gør? De går ud og arbejder nogle timer, de går også ud og tager nogle job, de går ud og serverer, går med aviser, går som postbud osv. i nogle timer om ugen, så det kan betale sig. Vil fru Karen J. Klint ikke godt bekræfte det?

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Når jeg kigger på ejendomsmæglerannoncer, er der i hvert fald nogle forældre, der gør lidt mere end bare at fylde kummefryseren, for ellers var boligmarkedet ikke så overanstrengt her i København og priserne på nogle små lejligheder heller ikke så højt oppe. Der er i hvert fald nogle studerende, der har nogle væsentlig bedre netværk end de mennesker, vi taler om her, som kommer på starthjælp.

Jeg vil gerne gentage, at vi ikke er uenige i målene. Vi har heller ikke nogen fine fornemmelser om, at det er dårligt arbejde at gå med aviser, eller at noget arbejde i det hele taget er dårligt arbejde. Vi har ingen fine fornemmelser, men vi vil gerne sikre en økonomi, som gør, at mennesker bliver integreret i samfundet. Vi synes faktisk, det er dybt tragisk, at der er nogle sats her, som er så lave, at måske halvdelen af de 36 pct. er kommet hjem i køkkenet uden økonomi til at kunne gå ud og være noget sammen med deres børn, blive integreret, være aktive i foreningslivet, fordi pengepungen ikke slår til. Jeg siger ikke, at det offentlige skal betale det hele, men vi har netop over satspuljemidlerne bevilget penge til, at børnene får nogle ting, fordi vi har erkendt problemet sammen med regeringen.

Vi erkender nogle problemer sammen. Vi kunne også godt erkende, at der er en anden vej til arbejdsmarkedet end lav starthjælp.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Så er det fru Irene Simonsen for en sidste kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Det med boligen var dog den dårligste undskyldning, jeg har hørt endnu, for når vi snakker om folk på starthjælp, har de ret til at få en kommunalt anvist bolig; de får en bolig anvist. Når forældrene køber lejligheder til deres unge mennesker, bliver de unge mennesker jo sat til at betale den huslejeværdi, der ligger for den lejebolig, og det bliver sandelig beskattet efter gældende regler. Så der er slet ikke nogen forskel. Man